

Simon.

Samle! som Eder varme tænke
 Af Ilden, som er snart uddød,
 Troer dog ei: Pige eller Enke,
 Eder af Eftovs Haanden bød.
 Sødt Ord, Stads og Fantasier
 Til Egtstanden ei forslaaer —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Gladderspsteren.
 Hvor søde vore Ungdoms Dage!
 Naar Kierligheds Lillokkelse,
 Og Fortryllelser os indtage
 Hvor bittere de paafølgende!
 Støden knap vores Foraar bier,
 Græmmelsen kun tilbage staaer.
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Birkedommeren.
 Man finder ei, i Slubstshed, Lige
 Til Nabulist, og Stikanør.
 Graadigen, de, forsultne, hige
 At faae jer sat i deres Klær.
 Støier, praler, og aldrig tier,
 Med Skamme de tilsidst dog staaer,
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Lene.

Naar opbragt Moder strengt befaler,
 At elske den, hun har udseet;
 Døttre! Ilden da kunns forhaler,
 Og følger, hvem I elske ret.
 Kun taalmødigen lider, tier,
 I derved best Jert Ønske naaer. —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Niels.
 Vil I haardhertet Skønhed vinde,
 I Eftere! da passer paa
 Tid, til Sukke beqvem, at finde,
 Og følger, hvad I heldst attraae;
 Tidt opnaaer varsom, bange Frier,
 Hvad den forvorne man aflaaer. —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Ole.
 Guld-Pupper, som vil Opfigt giøre,
 Her sig i mig Exempel seer;
 Jeg Kornuften ei lod mig føre,
 Blier derfor Staaer, og ei meer.
 Klogskab os kun for Evang befrier,
 For Uforstand ei Guld forslaaer. —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Den forstilte Tvistighed, efter: Nose og Colas.

af Sedaine og Monsigny.

oversat af Bredal.

Vise.

Peder.
 (Tenor.)

Allegretto.

Kiendte du den Tos-se Ka-ren? Kiendte du den Tjan-te

25.

Pøer? dum-me beg-ge to de va-re, ret som Taa-ret, du græs-se seer.

Den forfælte Tvistighed.

Men en Mor-gen, sid-ste Aar, da de vog-red' de-res Aar, see saa

mød-tes de: og saa kom te ved hin-an-den at staae, gløe-de,

grinte og stamme-de; det suur-rikt var at see. Men tank: end i sam-me

Kar det klappet var, det blev et Par. Ja det er ei Vid og For-stand,

som nu gør en Dog til en Mand; Ungdom og Helbred, og nok har han. Ungdoms og

Hel-bred, og nok har han.

Vise.

Hands.
(Bass.)
Moderato.

Skøn-ne Vaa-rens Blomster er, som om Hø-sten Fru-gter-

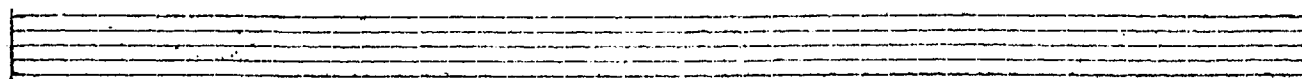
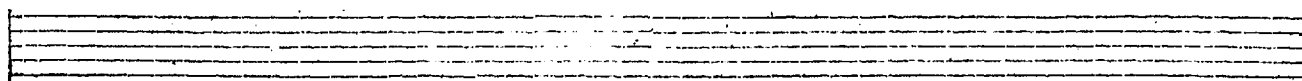
26.

blt = ver; men den Saft, dig dis = se gi = ver, først om Vin-te = ren for-

dri-ver af dit Bryst Be = lym = rin = ger. Der = for giem til Vin = ter =

da = ge alt hvad Vel = lyst kal = des kan; Vælg om Vaa = ven dig din

Ma = ge, men til Vin = te = ren du smage Bløden af din Eg = te = stand.

Den forstille Tvisfighed.

Amoroso.

Johan.
(Alt.)
Rondeau.

Jeg tidt her har min Lot-te fun-der, og fandt hvad jeg at søn-ge

27.

ved; hav-de jeg Konge-ri-ger vun-det, gav jeg dem bort for det-te Sted. De-ste

Vi-ge u-den li-ge, hvem er mod mig lyf-fe-lig?

Du har mig klar, jeg el-fer dig.

Tidt hen-des sø-de Haand har vort Høret, som her paa Rok-ken

fin-des; Ak! hvor et slegt er ny-de-ligt! Høret hun nær-mer til sin Mund, naar det skal

spin: des; gid jeg den Grund, var Rok og Hør, naar hun det gjør

—! Be: ste Pi: ge Denne Bo: ket jeg har for Lot: te pluffet, og of: te suk: ket: gid

den vel: kommen var! om hun sit Bryst med den vil pry: de, gid den kun: de hen: de da be:

ty: de, at hen: des El: ster Noe ei kan ny: de og ei for: kla: re tør det On: ske Hjertet

gør — — — — — Be: ste Pi: ge

Duse.
 Lotte.

Blande smaa Fugle var en Skalk, graa som en Falk; man ham Neebe byg-ge
 saar for si = ne Smaa. Han ud = klæk-keb' dem med Flid til ret = te Tid. De fra kialent quidrend'
 (til Johan.)
 Bryst sang El = skovs Lyst. Mit Hier = te for Livstid du har, mit Hjerter for Livstid du
 har, tro = fast El = skov os, giv snart til et Par.

28.

Skient om Vaaren quidrede
Smaa-Fuglene.

Da har Blomster beste Lugt,
Hvert Træ spaaer Frugt.
Sommer-Fuglene giv Sving
Luften omkring.

Da hør Piges saared' Bryst
Synger med Lyst:

Mit Hjerter for Livstid en har —

(til Johan.)

Men, vogt dine Been, man dem bliver vaer.

Mens hør Fugl nu sang saa kiæk
Sommeren væk,

Saa blev Ræb og Strube mat;
Qvidren god Rat!

Man kan dem ret vel forstaae:
Elskende gaae

Rat og Dag og sve Bryst
Til Elskovs Lyst;

Mit Hjerter for Livstid en har —

(til Johan.)

Men, vogt dine Been, man dem bliver vaer.

Wife.
Mutter.

Lad den Strøm et Ud-løb faae, som vil os ver Bredden fly-be.

29.

Hielp den spæ-de Qvist at staae; den i sin Tid vil Ha-ven pry = de. Mit Raad er klogt, fæst

Lid der = til; vil man som best af-gi = re det-te, hielp da Na = tu = ren lidt til ret-te; den dog

Me-ster væ-re vil.

Johan (til hans Fader).

De knap fyldte tyve Aar,
Da de stod for Brude-Skanuel;
Nu for eet, to Børn de faaer.
Man har snart Tid at blive gammel.
Fæster min Fader Lid dertil,
Aldrig han skal fortryde dette.
Hielp kun Naturen lidt til rette;
Den her Mester være vil.

Lotte (til hendes Fader).

Tænk, hvor var min Skiebne tung,
Da J. Jer saa haard udviise!
Troe, en pige, endsligt ung,
Har desværre! lidt Tid at miste.
Men faaer jeg Børn, fæst Lid dertil,
Aldrig jeg skal forglemme dette:
Hielp kun Naturen lidt til rette;
Naar den Mester være vil.

Peder.

Ja min Ven! Vi talte om
Deres Brallup at opsætte;
Elskovs Magt i Veien kom,
Jeg nu maa efter dem mig rette.
Men for en Søn man føler til
Roget, som skal bekræfte dette:
Hielp kun Naturen lidt til rette;
Den dog Mester være vil.

Hans (til de Unge).

Lad det for sit Værd nu staae;
Alt ved Bordet sig skal jævne;
Der, med Glas i Haand, vi maa
Dag til Brøllup for Jer udnævne.
Kom Beste-Moder og dertil;
Vi har nu alle prøvet dette;
Hielp kun Naturen lidt til rette;
Naar den Mester være vil.